

Holger Andersen: Som det allerede var at vente efter de Udtalelser, der fremsattes ved denne Sags første Behandling i dette høje Ting, har de Forhandlinger, der har fundet Sted i Landstingets Udvalg vedrørende de to foreliggende Lovforslag, ikke ført til Enighed. I Betragtning af, at den ærede Ordfører (C. F. Sørensen) allerede ved første Behandling karakteriserede Sagen her i Landstinget som en Ekspeditions-sag, vil dette Resultat næppe kunne undre nogen.

Den ærede Ordfører erklærede, at der i Virkeligheden ikke var vist nogen som helst Forhandlingsvillighed fra de to Oppositionspartiets Side, idet disse havde nøjedes med at stille Ændringsforslag, der var økonomisk alt for vidtgaende. Hertil skal jeg bemærke, at der under Forhandlingerne i Udvalget er gjort særdeles ihærdige Bestræbelser, ikke mindst fra Partiet Venstres Side, for at faa at vide, om der overhovedet var et Grundlag, paa hvilket man kunde vente en Realitetsforhandling om Sagen i dette høje Ting, og den ærede Ordfører for Partiet Venstre, det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), har ubestridelig Ret i sin Udtalelse om, at det ikke har været muligt at tilvejebringe Enighed om noget som helst Forhandlingsgrundlag. Gælder dette for Partiet Venstre, kan det ikke undre nogen, at det i endnu højere Grad gælder for Det konservative Folkeparti, for hvem denne Sag altid har været en Sag af den allerstørste Betydning.

Jeg maa som Repræsentant for mit Parti hævde, at det Synspunkt, paa hvilket enhver Realitetsforhandling i dette høje Ting er strandet, udelukkende er af økonomisk Karakter. Det har vist sig umuligt at faa Regeringspartierne til at forhandle om en Ordning, der blot paa noget væsentligt Punkt gik ud over den finansielle Ramme, der er afstukket ved de fremsatte Lovforslag. Derfor har ogsaa jeg det Indtryk, at disse Forslag er kommet til dette høje Ting i en Skikkelse, der reelt set var et Diktat fra de to Regeringspartiers Side, og saa kan man ikke undre sig over, at nogen Forhandling herom ikke er kommet i Stand.

Da Forslagene fra Flertallets Side er indstillet til uforandret Vedtagelse, er der ikke nogen Grund for mig til ved denne Lejlighed at gaa i Enkeltheder. Selve de Hovedforslag, der foreligger til anden Behandling i Dag, er paa alle Punkter identiske med dem, der for en halv Snes Dage siden var Genstand for første Behandling her i Tinget. Jeg fremsatte ved den Lejlig-

hed en Række Betragtninger, dels af udenrigspolitisk Art, dels af saglig militær Art, vedrørende Lovforslagenes hele Baggrund og de Midler, de suiller til Raadighed for at løse de Formaal, der maa være dansk Forsvarspolitiks Formaal. Jeg paapegede, hvorledes der efter vor Mening var et iøjnefaldende Misforhold mellem de Maal, der er og bør være Maalene for ethvert dansk Forsvar, og som ogsaa den højtærede Forsvarsminister, i alle Tilfælde ved visse Lejligheder, har anerkendt, og saa de Midler, der stilles til Raadighed. Det er vor Opfattelse, at disse Lovforslag ikke vil kunne afgive noget tilstrækkeligt Grundlag for en virkelig betryggende Neutralitetspolitik i en for Landet faretruende Situation. Det er vor Overbevisning, at disse Lovforslag ikke vil kunne betrygge Regeringens Handfrihed det længst mulige i en faretruende Situation, fordi de Styrker, der her opstilles, baade til Lands, til Vands og i Luften, er ganske utilstrækkelige til at tjene det Formaal, man maa stille sig.

Jeg skal i øvrigt nøjes med at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Sagens første Behandling, og endnu kun fremsætte nogle faa Bemærkninger vedrørende de vigtigste Hovedpunkter, paa hvilke disse Forslag synes os ganske ufyldstgørende. De er ufyldstgørende med Hensyn til Sjællands og Hovedstadens Forsvar, der maa betragtes som den vigtigste Opgave for at betrygge Regeringens uafhængige Beslutningsfrihed. Luftforsvaret for København er ganske utilstrækkeligt. Der er i Virkeligheden intet som helst Luftforsvar. Hovedstaden vil være prisgivet et fjendtligt Flyverbombardement, uden at der vil kunne ydes nogen virksom Modstand herimod, ja, en Trusel om et alvorligt Angreb vil efter min Formening være tilstrækkelig til at lamme Regeringens Beslutningsfrihed, fordi de Midler, der her stilles til Raadighed for saavel Hæren som Kystdefensionen og Flaaden, er ude af Stand til at opfylde det Formaal, man stiller sig.

Samtidig maa jeg udtale min store Beklagelse af, at der nu skrides til den endelige Beslutning om Nedlæggelse af de frivillige Korps. Jeg har ogsaa bemærket den Udtalelse, der nu citeredes af det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), denne Udtalelse, der i Gaar blev fremsat af det socialdemokratiske Partis Formand i det andet høje Ting, og i hvilken det hedder, at Nedlæggelsen af de frivillige Korps ikke var nogen Dom over disse, men blot Gennemførelsen af et Princip, af en Mærkesag. Ja, dermed er i Virkeligheden, fore-